

strax bemærke, at hvis Regjeringen indlader sig med Vedkommende, er det en Selvfølge, at der vil blive fordret Garant for, at det er virkelige Penge, der ere teguede, og ikke blot god Villie. Der er derpaa fra Indenrigsministeriet afgaaet Svar, at de 55,000 Rd. ville kunne forventes i Laan, og jeg er i dette Dieblis ved en Skrivelse, eller rettere en bebudet Skrivelse, kommen til Kundskab om, at dette Tilskud modtages. At Beløbet ikke fremgaaer paa Finantsloven, hidrører derfra, at Indenrigsministeriet — jeg behøver ikke at sige, at de væsentligste Punkter med Hensyn til Budgettet ikke blot have været færdige, men ogsaa trykte, inden jeg kom ind i Ministeriet — har affattet dette under Forudsætning af, at Pengene kunde erholdes fra Sorø Academi, altsaa under den sædvanlige Form af Communelaan; jeg har senere forvirket mig om, at Beløbet ikke kan erholdes derfra, og det har derfor været min Agt at bringe Sagen under Rigsdagens Afgjørelse ved et Endringsforslag. Uagtet det nemlig er min Overbeviisning, at der er Opfordring til at være tilbageholdende med Hensyn til nye Foretagender, skal jeg dog bemærke, at jeg paa ingen Maade anseer vor finantsielle Stilling for uheldig, skjøndt der er disponeret over de nærmeste Mars Fond til overmaade vigtige og nyttige Foretagender; — dette gjør, som sagt, at man med Hensyn til nye Foretagender maa være tilbageholdende, men dertil kan jeg ikke henregne det nærværende, da det er en Fuldbetaling af et vigtigt Statsanliggende og er et væsentligt Bidrag til selve Indtægterne af denne Havn, paa hvilken der er anvendt betydelige Summer, og hvortil Rigsdagen i sin Tid har erklæret sig villig til at anvende langt større Summer end dem, der ere medgaaede eller ville medgaae, tilmed da endelig en saadan Ophalingsbedding baade for Handelsmarinen og under visse Eventualiteter for Krigsmarinen vil være særdeles nyttig. Om det kan skee paa den Maade, man i Helsingør meest ønsker, at Staten bygger hele Anlægget og navnlig ogsaa overtager det Terrain, hvorpaa det skal skee, eller alene anlægger Underbygningen, der frembyder en fuldkommen Afstillelse fra Overbygningen, hvilket jeg har undersøgt, eller derimod lader Interessentskabet med sine 30,000 Rd.

anskaffe de fornødne Grundstykker og Inventarier og da imod en billig Afgift — thi det er umuligt at fordre fuld Forrentning, i alt Fald i Begyndelsen — tage det i Entreprise, eller endelig lader de Vedkommende udføre det Hele og lader Statens Reservecfond udrede det Laan, hvortil min ærebe Formand foreløbig har givet dem Udsigt, det er secundaire Spørgsmaal, hvorom jeg, da Sagen ikke er forelagt i Finantsloven, ønsker at conferere med et eventuelt Udvalg. At ville afvise Spørgsmaalet, troer jeg er lidet ønskeligt, da Beløbet ikke overstiger, hvad jeg troer vi kunne gjøre, især da det er det eneste større Arbejde, der vil fremkomme iaar.

Der er endnu under Forhandlingen fremkommet flere Spørgsmaal, som jeg, da Tiden er saa langt fremrykket, væsentlig skal udsætte til en senere Forhandling; kun naar der er gjort opmærksom paa en Accumulation af Embeder, troer jeg, at det maa erkjendes, at hvad der i den Henseende kan staa tilbage af Forhold, som ikke ere ønskelige, er overordentlig lidet. At Staten har Naadighed over sine Embedsmænds fulde Tid, erkjender jeg aldeles, idet jeg dog forudsætter, at man ikke kan gjøre det gjældende i en saadan Udstrækning, at det skal være til hviletsfornøje; er jeg f. Ex. en god Fløitespiller, kan jeg dog vistnok neppe være forpligtet til derfor at indtræde i det kongelige Capel, om det ogsaa maatte have stærk Trang til en saadan; det maa altsaa nærmest være i saadanne Tilfælde, at det, der fordres, rimeligviis kan henføres under et saadant Embede som det, den paagjældende Embedsmænd beklæder. Det kan som sagt være, at der i saa Henseende er enkelte Punkter tilbage, som f. Ex. ved indtrædende Vacance kunne ønskes forandrede; men jeg troer, at dette Forhold i det Hele nu er kommet i en correct og tilfredsstillende Skikkelse. Naar der særlig er fremhævet de tvende Fernbanecommissarier, skal jeg gjøre opmærksom paa, at ogsaa jeg anseer det i Tidens Længde for umuligt, at røgte et Amtmandsembede og ved Siden deraf de Commissarforretninger, hvorom her er Tale; men det maa erindres, at det her omhandlede er et Hverv, som er tilende efter et kort Aaremaal og som umuligt